

Апеляційний суд Київської області
01601, м. Київ, вул. Володимирська, 15.

Позивач: Фізична особа - громадянка України
Громадянка України

Поштова адреса (адреса для отримання кореспонденції від Суду):
03186, м. Київ, вул. Авіаконструктора Антонова, буд.4. Приватне підприємство «Юридична фірма «ФОКС» / для Гр. України

Представник Позивача: Громадянин України
Марініч Володимир Костянтинівич

Поштова адреса (адреса для отримання кореспонденції від Суду):
03186, м. Київ, вул. Авіаконструктора Антонова, буд.4. Приватне підприємство «Юридична фірма «ФОКС» / для Марініча В. К.

Відповідач (Апелянт): Публічне акціонерне товариство «Райффайзен Банк Аваль»
01011, м. Київ, вул. Лєскова, 9.
МФО 322904. Код ЄДРПОУ 234494105.
Засоби зв'язку: невідомі.

Третя особа без самостійних вимог: Приватний нотаріус Київського міського нотаріального округу
Шевчук Зоя Миколаївна
Адреса: 01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 9 –б, оф. 11.
Засоби зв'язку: невідомі.

Головуючий суддя: С. І. Савченко

Справа №: 18488/22-ц/780/5126/2014

Дата та час розгляду справи: 25 вересня 2014 року о 11 год. 30 хв.

ЗАПЕРЕЧЕННЯ

на апеляційну скаргу ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» на рішення Києво – Святошинського районного суду Київської області від 17 липня 2014 року у справі №369/9394/13-ц

17 липня 2014 року Києво – Святошинським районним судом Київської області (далі – **Місцевий суд**) ухвалено рішення у справі № 369/9394/13-ц за позовом Громадянка України (далі – **Позивач**) до ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» (далі – **Відповідач**), третя особа без самостійних вимог – Приватний нотаріус Київського міського нотаріального округу Шевчук З. М. (далі – **Рішення місцевого суду**).

Не погоджуючись із **Рішенням місцевого суду**, **Відповідач** звернувся з апеляційною скаргою до суду апеляційної інстанції з вимогами скасувати **Рішення місцевого суду** та ухвалити нове рішення про відмову у задоволенні позовних вимог **Позивача**.

Зважаючи на те, що вимоги **Відповідача** є необґрунтованими та враховуючи положення статей 27 та 298 Цивільного процесуального кодексу України, затвердженого Законом України від 18.03.2004 р. за №1618-IV (далі – **ЦПК України**), вважаємо за необхідне надати наступні заперечення на апеляційну скаргу **Відповідача**.

Відповідачем у апеляційній скарзі заявлено наступні висновки.

По – перше. **Відповідач** заявляє, що **Місцевий суд** зобов'язаний був закрити провадження у справі, оскільки, на його думку, набрало законної сили рішення суду між тими самими сторонами, про той самий предмет і з тих самих підстав (сторінка 1, абзац 3, речення 2 апеляційної скарги **Відповідача**).

Однак, **Відповідач** намагається таким чином ввести суд в оману, оскільки у межах даної справи зазначене питання вже розглядалось судом апеляційної інстанції і було залишено без задоволення

(ухвала Апеляційного суду Київської області від 04.03.2014 року; № рішення в Єдиному державному реєстрі судових рішень: 37462400).

По – друге. В обґрунтування апеляційної скарги **Відповідач** посилається на інший договір, який не зрозуміло до чого він наводить (мабуть, заплутати суд) і який не має жодного відношення до цього спору (сторінка 2 абзац 2 апеляційної скарги **Відповідача**).

Згідно вимог статті 59 **ЦПК України** зазначені посилання не є належними доказами, оскільки не стосуються предмета доказування.

Більш того, зазначений документ подано із порушенням вимог частини 2 статті 303 **ЦПК України**, оскільки вказаний документ не досліджувався судом першої інстанції, а підстави для дослідження такого документу судом апеляційної інстанції – відсутні.

По – третє. **Відповідач** вважає, що визнання недійсним спірного договору іпотеки від 25.06.2007 р., в частині прав та обов'язків сторони такого договору – Громадянина Ірану (рішення Апеляційного суду Київської області від 29 липня 2013 року), не впливає на визнання недійсним вказаного договору за позовом іншої сторони вказаного договору - **Позивача** (сторінка 1, абзац 3, 1 -3 речення апеляційної скарги **Відповідача**).

Однак, **Відповідач** таким чином намагається ввести суд в оману, оскільки приховує той факт, що визнання недійсним зазначеного вище договору іпотеки в частині прав та обов'язків Громадянина Ірану свідчить про те, що останній, як співвласник майна, не надавав згоду на його передання в іпотеку, оскільки інших заяв та правочинів стосовно цього майна Громадянин Ірану не здійснював.

В зв'язку із зазначеним, **Місцевим судом** правильно застосовано положення частини 3 статті 61 Цивільного процесуального кодексу України, затвердженого Законом України від 18.03.2004 р. за №1618-IV (далі – **ЦПК України**), статей 203, 205, 369 та 578 Цивільного кодексу України, затвердженого Законом України від 16.01.2003 р. за №435- IV (далі – **ЦК України**) та положень частини 3 статті 5 та статті 6 Закону України «Про іпотеку» від 05.06.2003 р. за № 898 – IV (далі – **ЗУ про іпотеку**), та визнано спірний договір іпотеки недійсним, і таким чином ухвалено законне та обґрунтоване **Рішення місцевого суду**.

По – четверте. **Відповідач** зазначає, що **Позивачем** начеб то пропущено строк позовної давності (сторінка 2, абзац 1 апеляційної скарги **Відповідача**).

В зв'язку із зазначеним, вважаємо за необхідне наголосити на тому, що згідно положень пункту 6 спірного договору іпотеки, на момент звернення **Позивача** до **Місцевого суду**, вказаний спірний договір іпотеки діяв.

Окрім цього, **Позивач** дізналась про невідповідність спірного договору іпотеки вимогам законодавства України лише після ухвалення Апеляційним судом Київської області рішення від 29 липня 2013 року, яким такий договір іпотеки визнано недійсним в частині прав та обов'язків співвласника – Громадянина Ірану.

Зважаючи на зазначене, вказана заява **Позивача** є необґрунтованою.

В зв'язку із зазначеним та враховуючи положення статей 307 та 308 **ЦПК України**,

ПРОШУ:

1. Постановити ухвалу, якою відхилити апеляційну скаргу ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» та залишити без змін рішення Києво – Святошинського районного суду Київської області від 17 липня 2014 року у справі №369/9394/13-ц.

Додатки:

1. Копія довіреності на представника.

Представник Позивача на підставі довіреності
13 вересня 2014 року

В. К. Марініч